

Ενώ κλιμακώνεται η καταστολή και το αντιδημοκρατικό μένος του Ραχόι

Του **Γιώργου Μητραλιά**

Μήπως έχει έλθει η ώρα για να αντιληφθεί -επιτέλους- η καλή μας ευρωπαϊκή -και ελληνική- αριστερά ότι στην Ισπανία συμβαίνουν αυτό το καιρό αντιδημοκρατικά σημεία και τέρατα που θα έπρεπε να την έχουν ξεσηκώσει και να την έχουν κατεβάσει μαζικά στους δρόμους; Και για του λόγου το αληθές ιδού ευθύς αμέσως ένα μικρό δείγμα αυτών των αντιδημοκρατικών σημείων και τεράτων:

- **Δημοκρατική και συνταγματική τάξη;** Πάνοπλοι αστυνομικοί κάνουν έφοδο και καταλαμβάνουν καταλανικά υπουργεία όπου συλλαμβάνουν κατά δεκάδες ανώτατα κυβερνητικά στελέχη, ενώ άλλοι κάνουν επιδρομές και έρευνες σε κεντρικά γραφεία καταλανικών κοινοβουλευτικών κομμάτων και σε σπίτια συνταγματολόγων και πασίγνωστων προσωπικοτήτων που τάσσονται υπέρ του δημοψηφίσματος και της ανεξαρτησίας της Καταλονίας. Η Καταλονία επιστρέφει στην εποχή της δικτατορίας του Φράνκο και ο πρωθυπουργός της Κάρλες Πουτσεντεμόντ καταγγέλλει την “ντε φάκτο επιβολή κατάστασης έκτακτης ανάγκης” στην επικράτειά της...

- **Ελευθεροτυπία;** Καταργείται καθώς κατ’εντολή των “αρχών” της Μαδρίτης, εφημερίδες και περιοδικά των μεγάλων καταλανικών πολιτιστικών οργανώσεων καθώς και αφίσες, φυλλάδια και άλλο πληροφοριακό υλικό για το καταλανικό δημοψήφισμα της 1ης Οκτωβρίου κατάσχονται καθημερινά από ισχυρότατες αστυνομικές δυνάμεις που κάνουν εφόδους σε τυπογραφεία και γραφεία εφημερίδων.

- **Δικαίωμα στην ελευθερία του συνέρχεσθαι;** Καταργείται έμπρακτα κάθε μέρα καθώς αστυνομικοί επεμβαίνουν και διαλύουν συγκεντρώσεις με θέμα συναφές προς το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση μέσα αλλά και έξω από την Καταλονία (Βαλένθια, Μαδρίτη, Σαραγόσα,...)

- **Δικαίωμα στην ελεύθερη έκφραση;** Καταργείται ντε φάκτο καθώς αστυνομικοί, πάντα κατ’εντολή των “αρχών”, προσάγουν καθημερινά τους ομιλητές συγκεντρώσεων, ακόμα και όταν είναι βουλευτές (!), ή δημάρχους καταλανικών πόλεων που τάσσονται υπέρ του δημοψηφίσματος.

- **Απαραβίαστο της έδρας της καταλανικής κυβέρνησης (Generalitat);** Οι ειδικές αστυνομικές δυνάμεις το παραβιάζουν πια καθημερινά κάνοντας εφόδους που καταλήγουν μάλιστα σε συλλήψεις ανώτατων κυβερνητικών στελεχών!

- Και όλα αυτά ενώ είναι πια **πολλές δεκάδες οι Καταλανοί υπουργοί και βουλευτές που, σε πείσμα των κανόνων της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, διώκονται ποινικά** για πράξεις τους υπέρ του (κατοχυρωμένου από το διεθνές δίκαιο) δικαιώματος στην αυτοδιάθεση και ενώ η **κυβέρνηση Ραχόι αφαιρεί την μια μετά την άλλη βασικές αρμοδιότητες, με πρώτη την οικονομία, της κυβέρνησης και του κοινοβουλίου της Καταλονίας και έχει αρχίσει**

να στραγγαλίζει την καταλανική οικονομία με τρόπους και μεθόδους που δανείζεται από τις πρακτικές των δανειστών, του ΔΝΤ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης... ενάντια στην Ελλάδα των Μνημονίων!

Τι λέει όμως για όλα αυτά η καλή μας αριστερά; Οι περισσότερες και (ποσοτικά) πιο σημαντικές συνηγορίες, αποχρώσεις και ευαισθησίες της δεν λένε τίποτα. Τίποτα! Μηδέν! Ούτε λέξη! Σιωπούν. **(1)** Και όταν μεμονωμένα στελέχη τους αρθρογραφούν για το καταλανικό ζήτημα, δεν αντλούν τις (ανακριβείς) πληροφορίες τους για την Καταλονία από τους ίδιους τους Καταλανούς αλλά από τις “έγκυρες” ναυαρχίδες της διεθνούς νεοφιλελεύθερης αντίδρασης Le Monde και Financial Times, τις ίδιες “έγκυρες” που, μαζί με τις ομογάλακτες El País και Repubblica, για χρόνια παραπληροφορούσαν και απέδιδαν την χρεοκοπία της Ελλάδας στους “τεμπέληδες” κατοίκους της και εκθείαζαν τα Μνημόνια που θα συνέτιζαν αυτούς τους “τεμπέληδες”.

Και το χειρότερο είναι ότι δεν εκδηλώνουν καμιά -έστω- συμπάθεια για τους αγωνιζόμενους και αντιστεκόμενους Καταλανούς, αλλά δηλώνουν περίπου...ουδέτεροι, κρατώντας αποστάσεις και από τους μεν και από τους δέ, ή το ρίχνουν σε βαρύγδουπα γεωστρατηγικά σενάρια και στους “φόβους για ντόμινο” και άλλες τέτοιες περισπούδαστες τοποθετήσεις, που έχουν όμως όλες τους ένα κοινό κεντρικό χαρακτηριστικό: Δεν δείχνουν να τους ενδιαφέρουν οι άνθρωποι με σάρκα και οστά που φτιάχνουν την ιστορία παλεύοντας για τα στοιχειώδη δικαιώματά τους, και “φυσικά” δεν αναγνωρίζουν το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση τους. Και έτσι, δυστυχώς **συνηγορούν τελικά κατά της διεξαγωγής του καταλανικού δημοψηφίσματος** της 1ης Οκτωβρίου, ακριβώς όπως κάνουν και οι διάφοροι επίγονοι του Φράνκο στη Μαδρίτη καθώς και οι σύγχρονοι Ευρωπαίοι Μέτερνιχ σύμμαχοί τους.

Όλοι αυτοί που, με πρώτους και καλύτερους τον Ραχόι και τους υπουργούς του, **δείχνουν να μην τους καίγεται καρφί για τις “κριτικές” που ασκούν στη “σκληρή” στάση τους οι πολιτικοί τους αντίπαλοι, αρκεί όλοι αυτοί (ο σοσιαλδημοκράτης ηγέτης Σάντσεζ, ή ακόμα και ο ομόλογός του των Podemos Πάμπλο Ιγκλέσιας, καθώς και οι Καταλανοί εκπρόσωποί τους) να συμφωνούν στο ουσιώδες: Να θεωρούν το δημοψήφισμα είτε “παράνομο” (Σάντσεζ) είτε “μη δεσμευτικό” και απλή “κινητοποίηση” (Ιγκλέσιας), και κατά συνέπεια, να μην στηρίζουν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, την κυβέρνηση και τη συντριπτική πλειοψηφία των Καταλανών πολιτών (το 80% σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις) που θέλουν να ασκήσουν το πιο στοιχειώδες από τα δημοκρατικά μας δικαιώματα: Το δικαίωμα να ψηφίζουμε...**

Όμως, προσοχή: Εδώ δεν πρόκειται πια μόνο για μια σκανδαλώδη αδιαφορία -ή μάλλον αναισθησία- για τα τεκταινόμενα στην Καταλονία, λες και όλα αυτά δεν αφορούν άμεσα τη ζωή, το παρόν και το μέλλον εκατομμυρίων ανθρώπων όχι μόνο στη Καταλονία αλλά και σε όλο το Ισπανικό Κράτος! Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα "ολίσθημα" ακόμα πιο σοβαρό:

Με την άρνηση της αριστεράς μας να αντιληφθεί -και να αντιδράσει δεόντως- ότι το αντιδημοκρατικό μένος της κυβέρνησης Ραχόι και των οργάνων της δημιουργεί τρομερά επικίνδυνα προηγούμενα και τετελεσμένα γεγονότα που υπονομεύουν την -έστω και αστική- δημοκρατία μας και ροκανίζουν ανεπανόρθωτα τα εναπομείναντα δικαιώματα και ελευθερίες των πολιτών όχι μόνο στο Ισπανικό Κράτος αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη!

Με άλλα λόγια, δεν πρόκειται μόνο για την άρνησή της να βοηθήσει ένα λαό που κινδυνεύει καθώς δέχεται την ολομέτωπη επίθεση των νεοφιλελεύθερων και αντιδραστικότητας των δημίων του, που τυχαίνει μάλιστα να είναι και οι δικοί μας δήμιοι. **Πρόκειται και για την ανικανότητά της να κατανοήσει ότι στη σημερινή Καταλονία παίζεται σε μεγάλο βαθμό και το δικό της παρόν και μέλλον, το παρόν και μέλλον όλων μας, των δικών μας ευρωπαϊκών κοινωνιών!** Ακριβώς όπως παιζόταν στα ίδια μέρη, με παρόμοιους πρωταγωνιστές και με ανάλογη διακύβευση και...το 1936! Μόνο που τότε οι απανταχού Ευρώπης και γης αριστεροί δεν σφύριζαν αδιάφοροι αλλά έτρεχαν να βοηθήσουν ή ακόμα και να καταταγούν στις Διεθνείς Ταξιαρχίες...

Τώρα κανείς δεν ζητάει από τους αριστερούς να δώσουν τη ζωή τους για το λαό της Καταλονίας. Όμως, πληθαίνουν οι καταλάνικες φωνές που (μας) λένε κάτι πολύ πιο απλό: **"ΜΗΝ ΜΑΣ ΑΦΗΝΕΤΕ ΜΟΝΟΥΣ"!(2)** Αντιδράστε, κινητοποιηθείτε, φωνάξτε, κάνετε ό,τι μπορείτε για να μας δείξετε την αλληλεγγύη σας επειδή ο αγώνας του καταλανικού λαού είναι τελικά και δικός σας αγώνας. Επειδή οι πάνοπλοι δήμιοί μας είναι και δικοί σας δήμιοι.

Επειδή απέναντι στην Ιερή Συμμαχία των λίγων "από πάνω" η μόνη δυνατή και αποτελεσματική απάντηση είναι η δική μας συμμαχία των πάμπολλων "από κάτω".

Επειδή μια δική μας ήττα θα έχει σίγουρα τρομερά επώδυνες συνέπειες για όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς, ενώ μια δική μας νίκη θα είναι μαχαιριά στη καρδιά της αντιδημοκρατικής Ευρώπης της λιτότητας, του ρατσισμού και της αντίδρασης, η πρώτη ουσιαστική ήττα του νεοφιλελευθερισμού μετά από 35 χρόνια απόλυτης κυριαρχίας του!

Επειδή η σημερινή Καταλονία είναι το ευρωπαϊκό πειραματόζωο των αντιδημοκρατικών και ανελεύθερων σχεδίων τους ακριβώς όπως η χτεσινή -και σημερινή- Ελλάδα ήταν -και είναι- το ευρωπαϊκό πειραματόζωο της νεοφιλελεύθερης καταστροφικής τους μανίας.

Επειδή, σε τελευταία ανάλυση, η σημερινή Καταλονία είναι η τελευταία αγωνιστική και προοδευτική όαση που έχει απομείνει στη Γηραιά μας ήπειρο, η μόνη χώρα που βλέπει τους πολίτες της να οργανώνονται κατά δεκάδες χιλιάδες σε κάθε λογής προοδευτικά δίκτυα και αντικαπιταλιστικές οργανώσεις (CUP, Podem,...) να πετυχαίνουν νίκες αδιανόητες στις άλλες χώρες και να διαδηλώνουν κατά εκατοντάδες χιλιάδες υπέρ των δικαιωμάτων των μεταναστών (!) και ενάντια στο ρατσισμό, όπως συνέβη στη Βαρκελώνη στις 18 του περασμένου Φλεβάρη.(3)

Ενώ λοιπόν απομένουν πια ελάχιστες μέρες για το δημοψήφισμα και ενώ από ώρα σε ώρα κλιμακώνεται αφόρητα η καταστολή των Καταλανών και των δημοκρατικών τους δικαιωμάτων, νομίζουμε πως καθήκον κάθε δημοκράτη και κάθε αριστερού, κάθε πολίτη που δεν έχει χάσει τη μνήμη του και διδάσκεται από το εφιαλτικό παρελθόν, είναι να δείξει και μάλιστα έμπρακτα την αλληλεγγύη του στον καταλανικό λαό που βρίσκεται στην εμπροσθοφυλακή των λαϊκών και δημοκρατικών αγώνων στην ήπειρό μας. Και να την δείξει τώρα και όχι αύριο, επειδή αύριο μπορεί να είναι πολύ αργά...

Σημειώσεις

1. Το ΚΚΕ αποτελεί ως συνήθως μια ξεχωριστή περίπτωση. Η τοποθέτησή του στο καταλανικό ζήτημα είναι εξαιρετικά απλή. Δηλώνει λακωνικά ότι πρόκειται για μια “ενδοαστική κόντρα” και έχοντας ήσυχη τη συνείδησή του...πηγαίνει να κοιμηθεί. Περισσότερα στο [Ριζοσπάστη](#)

2. Να τι μας λέει ο πιο δημοφιλής Καταλανός πολιτικός, ο **Νταβίντ Φερνάντεθ**, πρώην βουλευτής και πρώην ηγέτης της CUP, που είναι τώρα απλός αγωνιστής και εργαζόμενος καθώς κάνει πράξη το καταστατικό της οργάνωσής του που δεν επιτρέπει πάνω από μια θητεία στους εκλεγμένους βουλευτές της:

“Θα σας ζητούσα οι δημοκρατικές λογικές να καταγγείλουν τις κατασταλτικές και αυταρχικές λογικές, να μην πάψετε να ασκείτε κριτική, να πάτε στη ρίζα αυτών που συμβαίνουν στην Καταλονία. Βασιζόμαστε πάνω σας...επειδή μετά από το Ισπανικό Κράτος μας απομένει η Ευρωπαϊκή Ένωση, μπροστά μας έχουμε να κάνουμε μαζί πολλή δουλειά. Μην αδιαφορείτε και μην σιωπάτε, έχουμε ανάγκη ο ένας τον άλλο”...

Για τους ισπανόφωνους, η συγκλονιστική συνέντευξη του Νταβίντ Φερναντεθ με τον εύγλωττο τίτλο “*Δεν θα ζητήσουμε την άδεια ούτε του Κράτους ούτε του Podemos για να είμαστε ελεύθεροι*” στο:

<http://contra-xreos.gr/ksenoglossa-arthra/1234-david-fernandez-no-vamos-a-pedir-permiso-para-ser-libres-ni-al-estado-ni-a-podemos.html>

3. Προηγούμενα άρθρα μας για το καταλανικό ζήτημα, μπορείτε να συμβουλευτείτε στο:

www.contra-xreos.gr

Πηγή: contra-xreos.gr